

sygn. akt II Ka 177/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 21 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu – II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący	-	sędzia Marek Podwójniak
Protokolant	-	sekr. sąd. Katarzyna Lubaszewska

przy udziale oskarżyciela publicznego B. W. , po rozpoznaniu w dniu 21 października 2020 r. sprawy: **W. W.**, oskarżonej z art. 57§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. na skutek apelacji obrońcy, od wyroku Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z 25 czerwca 2020 r. w sprawie II W 217/19,

1. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. Zasądza od W. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20,00 (dwadzieścia 00/100) złotych tytułem poniesionych w postępowaniu odwoławczym wydatków oraz wymierza jej opłatę za II instancję w kwocie 1000,00 (jeden tysiąc 00/100) złotych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 177/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	o		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z dnia 25 czerwca			

2020r. wydany w sprawie II W 217/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść	# w całości		
# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za	

	podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6.	Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				
Lp.	Zarzut			
3.1.	<p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych poprzez uznanie, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - oskarżona od dłuższego czasu uporczywie nie płaci terminowo zobowiązań podatkowych, traktując je rzekomo jako środek na poprawę swojej sytuacji, - oskarżona decydując jakie zobowiązania będzie regulować w pierwszej kolejności, świadomie pomijała zapłatę należnych danin w postaci podatków, <p>przy jednoczesnym pominięciu usprawiedliwionego i obiektywnego braku możliwości uregulowania zobowiązań podatkowych przez oskarżoną oraz braku negatywnego stosunku oskarżonej do ciążących na niej obowiązków</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

	<p>podatkowych i dochowania należytej ostrożności w dążeniu do ich wypełnienia, w szczególności w świetle postępowania oskarżyciela publicznego Urzędu Skarbowego w (...) wobec oskarżonej na etapie postępowania przed złożeniem aktu oskarżenia oraz w toku postępowania karnego przed Sądem,</p> <p>co doprowadziło Sąd do uznania, że zachowanie oskarżonej cechowała uporczywość w nieregulowaniu daniny publicznej, i w konsekwencji stanowiło podstawę do przypisania jej czynu z art. 57 § 1 k.k.s. pomimo braku spełnienia przesłanki uporczywości</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji mogą zostać zakwestionowane, a ich poprawność</p>				

zdyskwalifikowana
wówczas, gdy przy
ocenie
zgromadzonych
dowodów sąd
naruszy zasadę
swobodnej oceny
dowodów, o której
mowa w art.
7 kpk, dokona
też oceny wbrew
zasadom logiki i
doświadczenia
życiowego, jak też
omnie istotne
dowody. W
niniejszej sprawie
Sąd meriti żadnych
tego rodzaju
uchybień się nie
dopuscił. W świetle
zgromadzonych
dowodów nie
podlegało
najmniejszej
dyskusji, że
oskarżona w sposób
uporczywy nie
płaciła zobowiązań
podatkowych.
Wprawdzie sytuacja
firmy nie należała
do modelowych, a
również sytuacja
osobista w związku z
narodzinami
drugiego dziecka nie
była najłatwiejsza, to
jednak dysponowała
ona w zarzucanych
okresach środkami
finansowymi,
bowiem prowadzona
przez nią działalność
przynosiła dochody,
a przy tym
uzyskiwała ona
dodatkowo dochody
z pracy u swojego
brata. To od

jej decyzji zależało, na co owe dochody przeznaczy, a do jej priorytetów zdecydowanie nie należała zapłata w terminie należności podatkowych.

Słusznie Sąd I instancji przyjął, iż pomijając zapłatę podatków oskarżona traktowała takie postępowanie jako środek na poprawę swojej sytuacji. Uprawnione jest twierdzenie, iż niejako kredytowała swoją działalność środkami, które należały się Skarbowi Państwa. Bez wątplenia wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonej zawartym w uzasadnieniu apelacji w jej postępowaniu nie chodziło o obawę, iż jej postępowanie zostanie zakwalifikowane jako czyn z art. 302 kk, zaś również postępowanie Urzędu Skarbowego wobec niej w żadnym razie nie może ekskulpować jej zachowania. Zaznaczyć należy, że nie chodziło w tym przypadku o VAT za jeden czy dwie miesiące, lecz za kilkanaście miesięcy, o łącznej

wysokości ponad 100.000 złotych, jak też niebagatelną kwotę z tytułu podatku dochodowego. Do tego należy dodać, że i we wcześniejszych okresach W. W. uchylała się w sposób uporczywy od płacenia podatków, co zostało stwierdzone prawomocnym wyrokiem. Wprawdzie nie unikała ona kontaktu z Urzędem Skarbowym, prosiła o odroczenie spłat i rozłożenie należności na raty, nie zmienia to jednak tego, że dysponując pewnymi środkami finansowymi decydowała o tym, iż nie zostaną one przeznaczone na zobowiązania podatkowe, co świadczy o jej negatywnym stosunku do ciążących na niej zobowiązań podatkowych. W tej sytuacji w żadnym razie nie można skutecznie zakwestionować poczynionych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych odnośnie uporczywego uchylania się przez W. W. od zapłaty

należności podatkowych, a tym samym nie może być wątpliwości co do zasadności przyjęcia, iż oskarżona wyczerpała swoim zachowaniem znamiona wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 kks. Tym samym podniesiony zarzut błędu w ustaleniach faktycznych należało uznać za chybiony			
Wniosek			
o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej czynu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
wniosek niezasadny z uwagi na bezpodstawność zarzutu			
3.2.	Zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary poprzez orzeczenie nadmiernie surowej kary grzywny w kwocie 10.000 zł obejmującej	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>pięciokrotność minimalnej pensji, z nieuwzględnieniem okoliczności łagodzących wyrażających się w braku negatywnego stosunku oskarżonej do ciążących na niej obowiązków podatkowych, dochowaniu należytej staranności w dążeniu do ich wypełnienia oraz podejmowaniu terminowo wszelkich działań prowadzących do opłacenia zaległości, które powstały z powodu braku płatności należności przez kontrahentów oskarżonej, braku dokonania zaliczenia nadpłaty z korekty PIT-36L za rok 2014 na poczet zobowiązania w podatku od towarów i usług za miesiąc grudzień 2016 oraz styczeń - czerwiec 2017, braku doprowadzenia przez oskarżyciela do zbiegu egzekucji, co doprowadziłoby do wyegzekwowania należności publicznoprawnej w całości</p>			
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo</p>				

zasadny albo niezasadny		
<p>W świetle wszystkich okoliczności sprawy kary orzeczonej wobec W. W. w żadnym razie nie można uznać za surową, a tym bardziej surową w stopniu rażącym. Sąd orzekając ją uwzględnił występujące w sprawie okoliczności obciążające i łagodzące. W szczególności podkreślenia wymaga, iż uporczywie niewpłacania należności publicznych obejmowało nie tylko podatek dochodowy, ale i VAT, a w przypadku VAT chodziło o okres kilkunastu miesięcy. Trzeba też zauważyć, że uporczywie niepłacenie podatku VAT obejmowało kwotę aż ponad 100.000 złotych. Ponadto już wcześniej oskarżona uporczywie nie płaciła podatków, za co została skazana prawomocnie skazana. Poza tym - jak słusznie zauważył Sąd I instancji - oskarżona już od dłuższego</p>		

czasu nie płaci terminowo zobowiązań podatkowych traktując je jako środek na poprawę swojej sytuacji. Należy również w pełni zgodzić się z Sądem meriti, iż W. W. wykazywała przychody, a także posiadała dochody z pracy u swojego brata i to ona świadomie decydowała, jakie zobowiązania będzie regulować w pierwszej kolejności, a do takich zobowiązań nie zaliczała należnych podatków. W świetle tych okoliczności argumenty podnoszone w apelacji obrońcy oskarżonej w żadnym razie nie mogły dać podstaw do uznania, że kara grzywny w kwocie 10.000 złotych jawi się jako surowa, a tym bardziej surowa w stopniu rażącym. Dlatego też zarzut rażącej niewspółmierności kary należało uznać za całkowicie chybiony

Wniosek

o zmianę
zaskarżonego

zasadny

wyroku w zakresie kary orzeczonej w punkcie 1 i orzeczenie jej w najniższej granicy dolnego ustawowego zagrożenia	# częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
wniosek niezasadny z uwagi na bezpodstawność zarzutu			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji			
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		

<p>wyrok Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z dnia 25 czerwca 2020r. wydany w sprawie II W 217/19</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Podniesione w apelacji zarzuty okazały się całkowicie bezpodstawne. Jak wynika z wcześniejszych obszernych rozważań Sąd I instancji nie dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych ani też orzeczonej wobec oskarżonej kary grzywny nie można uznać za rażąco surową. Sąd Rejonowy nie dopuścił się również żadnych uchybień, które należałoby uwzględnić z urzędu. Nie ma najmniejszych wątpliwości, iż W. W. uporczywie uchylała się od płacenia podatków, a swoim zachowaniem wyczerpała wszystkie znamiona wykroczenia skarbowego z art. 57§1 kks.</p>	

1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i			

umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2	W związku z nieuwzględnieniem apelacji obrońcy oskarżonej na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks Sąd Okręgowy zasądził od W. W. na rzecz		

	<p>Skarbu Państwa kwotę 1000 złotych tytułem opłaty za II instancję oraz kwotę 20 złotych tytułem zwrotu poniesionych w toku postępowania odwoławczego wydatków, nie znajując podstaw do zwolnienia jej z obowiązku uiszczenia wskazanych wyżej kwot.</p>	
7. PODPIS		